

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE
putem
TRGOVAČKOG SUDA U VARAŽDINU
Varaždin, Braće Radić 2

TRGOVAČKI SUD
U VARAŽDINU

09. 01. 2018

PRIMLJENO

Poslovni broj: **St-529/17**

Stečajni dužnik: **ISTO d.d. Varaždin, A. Šenoe 4-6, OIB: 88502209643**

Žalitelj: **JOSIP GALINEC iz Zagreba, Zelinska 3, OIB: 58302139318**

Radi: **OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA**

ŽALBA — PRAVODOBNA

protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu posl. broj 4 St-529/17-57
(rješenja o otvaranju stečaja) od 21. prosinca 2017. godine

3x

U Varaždinu, 5. siječnja 2018. godine

Trgovački sud u Varaždinu donio je dana 21. prosinca 2017. godine rješenje u ovoj pravnoj stvari, posl. broj St-529/2017-57 (dalje: "**Rješenje**"), kojim je otvorio stečajni postupak nad trgovačkim društvom ISTO d.d. Varaždin.

Žalitelj (osoba ovlaštena za zastupanje Stečajnog dužnika do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnoga postupka - raniji zakonski zastupnik, član Uprave Stečajnog dužnika) je zaprimio Rešenje putem e-oglasne ploče (objavljeno isti dan, dana 21. prosinca 2017. godine).

Nezadovoljan odlukom Suda, Žalitelj ovim podneskom u otvorenom roku izjavljuje žalbu protiv Rješenja koje pobija u cijelosti zbog:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
- bitnih povreda odredbi stečajnog postupka,
- bitnih povreda odredbi parničnog postupka
(osobito čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku, vezano uz čl. 10. Stečajnog zakona)
i
- pogrešne primjene materijalnog prava,
(prvenstveno Zakona o trgovačkim društvima i Stečajnog zakona).

* * *

Sud, naime, nije na pouzdan i provjerljiv način utvrdio tko od predlagatelja ima aktivnu legitimaciju (i ostao kod prijedloga za otvaranje stečaja), da li postoje stečajni razlozi, koliko iznose (ako postoje) obveze Stečajnog dužnika te nije sukladno zakonu ocijenio izjave o pristupanju dugu, zbog čega pobijano Rješenje ne može pravno opstati, kako će biti obrazloženo u nastavku:

I. NEDOSTATAK AKTIVNE LEGITIMACIJE PREDLAGATELJA
- TEMELJEM ČIJEG PRIJEDLOGA JE OTVOREN STEČAJ?

Sud je u tijekom postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečaja nad Stečajnim dužnikom proveo dva ročišta na kojima je uzeo izjave svih predlagatelja, kao i izjave Stečajnog dužnika - koji se protivio prijedlozima odnosno otvaranju stečaja.

Prilikom donošenja odluke o otvaranju stečajnog postupka Sud se rukovodio odredbom čl. 110. st. 1. Stečajnog zakona koji se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari (NN 71/2015, dalje: "SZ") smatrajući da je prijedlog podnijela Financijska agencija te odredbom čl. 32. st. 2. SZ-a, vezano uz st. 1. t. 4. istog članka (prema kojem će sud u slučaju odbačaja prijedloga za otvaranje postupka predstečajne nagodbe postupak nastaviti kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka).

No, u ovoj pravnoj stvari, što jasno proizlazi iz spisa, nisu postojali uvjeti za takvo stajalište budući da na drugom ročištu (održanom dana 18. prosinca 2017. godine) **ni Financijska agencija niti Stečajni dužnik nisu ostali kod prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.**

U obrazloženju pobijanog Rješenja navodi se: "Sud se nije posebno upuštao u utvrđivanje jesu li predlagatelji Mustafa Šahdanović, Maneda d.o.o. i Tilija d.o.o. aktivno legitimirani za podnošenje prijedloga za otvaranje stečaja nad dužnikom budući je prijedlog za otvaranje stečaja nad dužnikom podnio i ovlašteni predlagatelj Financijska agencija... osim toga predlagatelj je i sam dužnik..." (zadnji odlomak na str. 6. obrazloženja).

U odnosu na predlagatelje Mustafu Šahdanovića, društvo Maneda d.o.o. i društvo Tilija d.o.o. Stečajni dužnik je opetovano tijekom postupka isticao (i dokazivao) da predlagatelji **nemaju aktivnu legitimaciju u ovom postupku**, što je potkrijepio i materijalnim dokazima predanim u spis.

Nadalje, u odnosu na Financijsku agenciju, na ročištu radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka, održanom dana 18. prosinca 2017. godine, Financijska agencija opetovano je tvrdila kako **Očevidnik koji se nalazi u spisu nije vjerodostojan** obzirom da Financijska agencija "nije provela preknjiženja osnova sukladno Planu podjele" te stoga "u cijelosti ostaje kod podneska predanog sudu 24. studenog 2017." u kojem je Financijska agencija Sudu predložila:

- **"odgodu ročišta do pribave pravnog mišljenja i odluke o postupanju s neizvršenim osnovama za plaćanje u slučaju podjele društva"** odnosno
- da **"doneše odluku o prethodnom pitanju"** - odnose li se i pripadaju li sve neizvršene osnove za plaćanja iz Očevidnika na dužnika društvo ISTO d.d. ili iste sukladno odredbama Zakona o trgovačkim društvima treba provesti isključivo protiv pravnih slijednika dužnika sukladno Planu podjele koji se nalazi u Zbirci isprava u Sudskom registru" odnosno
- da **"...navedene činjenice o neizvršenim obvezama za plaćanje koje su iskazane u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje za dužnika te ih uzme u obzir prilikom ocjene postojanja stečajnog razloga."**

Sud je očitovanje Financijske agencije koja izrijeком (u svom podnesku od 24. studenog 2017. godine) navodi **da ne može potvrditi postojanje stečajnog razloga U CIJELOSTI ZANEMARIO!** Nadalje, nesporno proizlazi da **Financijska agencija, postupajući po službenoj dužnosti, nije ostala kod prijedloga za otvaranje stečaja**, jer (do ročišta) nije mogla potvrditi vjerodostojnost javne isprave tj. podataka iz vlastitog Očevidnika koji bi, temeljem čl. 6. st. 2. alineja 1. SZ-a, morao predstavljati dokaz o nesposobnosti dužnika za plaćanje - a isti to u opisanom kontekstu nije.

Obrazloženje pobijanog Rješenja je kontradiktorno, nelogično i manjkavo, a samo pobijano Rješenje doneseno je **protivno zakonu, nepotrebno i ishitreno** te očito na štetu ne samo Stečajnog dužnika (čiji je kapital preko 77.000.000 kuna), nego i vjerovnika, preko 2.800 dioničara Stečajnog dužnika i javnog interesa (Republike Hrvatske) općenito.

* * *

temeljem svega naprijed navedenog nedvojbeno proizlazi:

- da u ovom postupku nije postojao niti jedan relevantan predlagatelj stečajnog postupka, jer osporeni predlagatelji nisu imali aktivnu legitimaciju, Financijska agencija je tražila odgodu postupanja bez inzistiranja na otvaranju stečaja dok se Stečajni dužnik prijedlozima protivio;
- da Sud nije na pouzdan i provjerljiv način utvrdio niti jedan od stečajnih razloga odnosno nije utvrdio ni prezaduženost (prezaduženosti, očito je, nema), a niti nesposobnost za plaćanje obzirom se ona utvrđuje iz Očevidnika kojeg je Financijska agencija, kao njegov izdavalac, sama osporila i zatražila rok za korekciju istog;
- da Sud u postupku nije pouzdano utvrdio ni stanje obveza Stečajnog dužnika odnosno da li nepodmirene obveze uopće postoje, a o eventualnom postojanju takvih obveza ovisi i otvaranje stečajnog postupka nad Stečajnim dužnikom;
- da su dugu Stečajnog dužnika, ako isti postoji, pristupila dva pristupatelja dugu koji su predali Izjave o pristupanju dugu ovjerene kod javnog bilježnika, sadržaja identičnog odredbi čl. 124. st. 3. SZ-a, koje je Sud odbio bez ikakvog valjanog obrazloženja, kao i bez zakonom predviđenog utvrđivanja njihove sposobnosti (uz, po potrebi, traženje osiguranja) da dospjeli i osnovan dug Stečajnog dužnika plate u zakonskom roku od 60 dana.

om čega je jasno vidljivo da je sud postupak provodio sa jedinom svrhom da stečaj otvori iako nije imao niti jedan zakonom propisani razlog slijedom čega se postavljaju upitnim brzina i suda da donese pobijano Rješenje radi čega

j predlaže da, zbog pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenih činjenica, apsolutno bitnih sta u vođenju postupka i pogrešne primjene materijalnog prava - posebno u dijelu vanja aktivne legitimacije predlagatelja i utvrđivanja stečajnih uvjeta te kod enjivanja ponuđenih izjava o pristupanju dugu, Visoki trovački sud Republike Hrvatske ovu žalbu i ukinе ovdje pobijano Rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu, posl. broj 4 St-57 (rješenje o otvaranju stečaja), od 21. prosinca 2017. godine, te predmet vrati na i postupak uz dodjelu predmeta drugom uređujućem sucu, uz nalog i uputstvo za anja svih relevantnih činjenica i dokaza.

Konačno, u odnosu na zadnjeg predlagatelja (kako navodi Sud) - samog Stečajnog dužnika, u zapisniku sa ročišta radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka stoji izjava: "na posebno pitanje suca, **postoji li iznos blokade koji bi po dužniku bio nesporen, punomoćnica dužnika izjavljuje da ne postoji...**" što je potvrdio i zakonski zastupnik izjavom na navedeni zapisnik da **"...nema osnove za otvaranje stečaja..."**

Dužnik je tijekom cijelog postupka upirao da je potrebno provesti Plan podjele, sukladno odluci i rješenju o podjeli koje je pravomoćno, a temeljem kojeg bi velika većina osnova za plaćanje koje se nalaze u Očevidniku prešla na druga društva, dok bi one osnove koje bi ostale bile prebijene s pravomoćno utvrđenim tražbinama Stečajnog dužnika prema tim vjerovnicima (koje tražbine je Stečajni dužnik Sudu dokazao prilaganjem odgovarajućih dokaza u spis).

Slijedom navedenog, **postavlja se pitanje temeljem prijedloga kojeg od ovlaštenih predlagatelja je Sud, dakle, donio odluku o otvaranju stečaja u ovom predmetu?!?**

Žalitelj posebno naglašava da, sukladno odluci Ustavnog suda RH posl. broj U-III-4963/08 od 30. ožujka 2011. godine i zaključcima sa 16. sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda RH od 5. prosinca 2011. godine, bez aktivne legitimacije i postojanja kojeg od stečajnih razloga **u trenutku donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka** (a što u ovom postupku nije utvrđeno!), nema zakonske osnove za otvaranje stečaja.

II. STAVOVI PREDLAGATELJA FINACIJSKE AGENCIJE, KOJE JE SUD IGNORIRAO BEZ OBRAZLOŽENJA

Kako je navedeno u obrazloženju pobijanog Rješenja *"Sud nije prihvatio prijedlog Financijske agencije za odgodom ročišta radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnog postupka, prije svega jer je postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje dokazano upravo potvrdom Financijske agencije..."*

Gornja rečenica je kontradiktorna, prkosi temeljnim načelima logike i ne može nikako biti valjano obrazloženje (a riječ je o ključnoj činjenici u ovom postupku) jer nesporno je da Financijska agencija traži odgodu kako bi provela preknjiženja vezano uz podjelu odnosno Plan podjele - budući da u spis predani **Očevidnik nije vjerodostojan** (i **ne može potvrditi postojanje stečajnog razloga**), a Sud odbija prijedlog za odgodu (kao bespredmetan!?) jer drži da **stečajni razlog može utvrditi upravo i samo temeljem istog Očevidnika** (koji nije vjerodostojan, sukladno Financijskoj agenciji koja je Očevidnik izradila odnosno izdala, a koja isti ne može potvrditi!?)?!?

Naime, Financijska agencija je u svom podnesku od 24. studenog 2017. godine (i kasnije, na ročištu održanom **dana 18. prosinca 2017. godine**) potvrdila je da (još) **nije provela** podjelu društva ISTO d.d., sukladno pravomoćnoj odluci Trgovačkog suda u Varaždinu i planu podjele koji je sastavni dio odluke, te da *"...veliki dio osnova za plaćanje koje se nalaze u Očevidniku glase na društvo Industrogradnja d.d. (odnosno Industrogradnja grupa d.d.) prednika ISTO d.d."*. Sukladno tome, zaključuje Financijska agencija u svom podnesku, *"...kako bi se, u slučaju da se neizvršene obveze za plaćanje trebaju prenijeti sa društva ISTO d.d. na pravne slijednike sukladno planu podjele, promijenile okolnosti vezano uz neizvršene osnove za plaćanje i postojanje stečajnog razloga..."* **DOVELO U PITANJE...**

Obrazloženje pobijanog Rješenja je kontradiktorno, nelogično i manjkavo, a samo pobijano Rješenje doneseno je **protivno zakonu, nepotrebno i ishitreno** te očito na štetu ne samo Stečajnog dužnika (čiji je kapital preko 77.000.000 kuna), nego i vjerovnika, preko 2.800 dioničara Stečajnog dužnika i javnog interesa (Republike Hrvatske) općenito.

* * *

Temeljem svega naprijed navedenog nedvojbeno proizlazi:

- da u ovom postupku nije postojao niti jedan relevantan predlagatelj stečajnog postupka, jer osporeni predlagatelji nisu imali aktivnu legitimaciju, Financijska agencija je tražila odgodu postupanja bez inzistiranja na otvaranju stečaja dok se Stečajni dužnik prijedlozima protivio;
- da Sud nije na pouzdan i provjerljiv način utvrdio niti jedan od stečajnih razloga odnosno nije utvrdio ni prezaduženost (prezaduženosti, očito je, nema), a niti nesposobnost za plaćanje obzirom se ona utvrđuje iz Očevidnika kojeg je Financijska agencija, kao njegov izdavatelj, sama osporila i zatražila rok za korekciju istog;
- da Sud u postupku nije pouzdano utvrdio ni stanje obveza Stečajnog dužnika odnosno da li nepodmirene obveze uopće postoje, a o eventualnom postojanju takvih obveza ovisi i otvaranje stečajnog postupka nad Stečajnim dužnikom;
- da su dugu Stečajnog dužnika, ako isti postoji, pristupila dva pristupatelja dugu koji su predali Izjave o pristupanju dugu ovjerene kod javnog bilježnika, sadržaja identičnog odredbi čl. 124. st. 3. SZ-a, koje je Sud odbio bez ikakvog valjanog obrazloženja, kao i bez zakonom predviđenog utvrđivanja njihove sposobnosti (uz, po potrebi, traženje osiguranja) da dospjeli i osnovan dug Stečajnog dužnika plate u zakonskom roku od 60 dana.

Što čega je jasno vidljivo da je sud postupak provodio sa jedinom svrhom da stečaj otvori iako nije imao niti jedan zakonom propisani razlog slijedom čega se postavljaju upitnim brzina i suda da donese pobijano Rješenje radi čega

U predlaže da, zbog pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenih činjenica, apsolutno bitnih za vođenje postupka i pogrešne primjene materijalnog prava - posebno u dijelu utvrđivanja aktivne legitimacije predlagatelja i utvrđivanja stečajnih uvjeta te kod ovu žalbu i ukinu ovdje pobijano Rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu, posl. broj 4 St-57 (rješenje o otvaranju stečaja), od 21. prosinca 2017. godine, te predmet vrati na postupak uz dodjelu predmeta drugom uređujućem sudu, uz nalog i uputstvo za postupak anja svih relevantnih činjenica, kako bi se utvrdilo da li postoje razlozi za otvaranje

Sud je, potom, suprotno navedenom jasnom stavu Financijske agencije stečajni razlog utvrdio upravo temeljem potvrde Financijske agencije - **Očevidnika od dana 6. prosinca 2017. godine - za koju sam izdavatelj (Financijska agencija) tvrdi da isti nije vjerodostojan** (zbog čeka Financijska agencija i traži odgodu na kratki rok kako bi ispravila odnosno utvrdila vjerodostojnost Očevidnika)!!?

Već samo iz gore navedenog jasno je da je Sud, donoseći pobijano Rješenje, grubo povrijedio temeljna načela stečajnog postupka, postupivši suprotno čl. 11. st. 3. SZ-a, koji izrijeком utvrđuje obvezu suda da, **po službenoj dužnosti, "utvrđuje sve činjenice koje su važne za stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze."**

Sud sam (po službenoj dužnosti!) nije ni pokušao utvrditi da li je Očevidnik vjerodostojan, a morao je utvrditi činjenice (posebno obzirom na istaknute ograde izdavatelja Očevidnika) i mogao je odrediti provođenje dokaza. Štoviše, Sud je u cijelosti ignorirao i zahtjev Financijske agencije za pravno mišljenje (u podnesku od 24. studenog 2017. godine, Financijska agencija od Suda traži da **"donesu odluku o prethodnom (pravnom) pitanju"**, upućen Sudu i referentnim institucijama (temeljem kojeg bi Financijska agencija tada mogla urediti Očevidnik), uz komentar u obrazloženju pobijanog Rješenja da pravno mišljenje koje će po tom pitanju izraditi referentna institucija **"ne može obvezivati ni Financijsku agenciju ni Sud"** - što je točno, no jednako tako **nesporna je i obveza Suda da tumači pravo u odnosu na sva pitanja koju su bitna za donošenje odluke u određenom predmetu** - što je Sud u pobijanom Rješenju propustio učiniti (oglušivši se na pisani zahtjev stranke) te već zbog toga pobijano Rješenje nije zakonito i ne može pravno opstati.

Žalitelj upire da, ne samo što Sud nije dao pravno mišljenje vezano uz prijenos osnova u slučaju podjele (koje je zatražila Financijska agencija), niti je isto (pravno pitanje) uzeo u obzir odnosno na isto odgovorio prilikom utvrđivanja postoji li i kolika je blokada računa Stečajnog dužnika (što je također u podnesku zatražila Financijska agencija), nego je odbio i prijedloge Stečajnog dužnika za izvođenje financijskog vještačenja (uz paušalno obrazloženje da se radi o **"odugovlačenju postupka"** - što nikako ne može biti opravdanje obzir da su od pravomoćnosti rješenja o odbacivanju prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka do donošenja pobijanog Rješenja protekla samo - tri mjeseca).

III. (NE)POSTOJANJE NESPOSOBNOSTI ZA PLAĆANJE, ŠTO SUD NIJE NI POKUŠAO VJERODOSTOJNO UTVRDITI

Za sve stranke u postupku nesporno je da Stečajni dužnik nije prezadužen, što je jedan od stečajnih razloga. Drugi (preostali) stečajni razlog je nesposobnost za plaćanje.

Sud je nesposobnost za plaćanje utvrdio isključivo temeljem potvrde (Očevidnika) Financijske agencije od **dana 6. prosinca 2017. godine**. I to bez obzira što je Financijska agencija na ročištu za utvrđivanje uvjeta za otvaranje stečaja **dana 18. prosinca 2017. godine** istaknula da su se zbog podjele **"promijenile okolnosti vezano uz neizvršene osnove za plaćanje"** odnosno da Financijska agencija podjelu nije provela, a da bi provedba iste **"dovela u pitanje postojanje stečajnog razloga"** odnosno nesposobnost za plaćanje kod Stečajnog dužnika.

Žalitelj upire da opisano utvrđenje ključne činjenice od strane Suda nije održivo. Sud se ne može osloniti na potvrdu koju spori sama institucija koja je istu izdala, posebno ne bez rješavanja prethodnih (pravnih) pitanja odnosno bez neovisne provjere i vjerodostojnog utvrđivanja svih činjenica - što je Sud bio dužan učiniti po službenoj dužnosti, budući da je riječ o temeljnom pitanju u ovom postupku - o kojem ovisi ima li uopće uvjeta za otvaranje stečaja...

Naime, velika većina osnova u blokadi računa Stečajnog dužnika, u blokadi nije temeljem zahtijeva vjerovnika Stečajnog dužnika niti se osnove uopće odnose na Stečajnog dužnika (nego na njegovog prednika!), a iste su, sukladno pravomoćnoj odluci i rješenju o podjeli te Planu podjele, koji osnove poimence navodi, prešle su na drugo društvo.

Sud je u opširnom, gotovo 11 stranica dugom obrazloženju pobijanog Rješenja za temeljeno pravno pitanje u ovom predmetu (pravne posljedice podjele trgovačkog društva) odvojio tek 10-ak redaka (predzadnji odlomak na str. 7. obrazloženja) u kojima citira odredbe Zakona o trgovačkim društvima o obvezi obavješćavanja vjerovnika i solidarnoj odgovornosti, ali **bez ikakvih utvrđivanja činjenica u konkretnom slučaju ili izvođenja zaključaka!**

* * *

Sud u obrazloženju, doduše, spominje sudsku praksu (VTS RH PŽ-7832/15), no ista nikako nije primjenjiva u ovoj pravnoj stvari, i to zbog više razloga:

- dok je za navedenu sudsku praksu relevantan bio raniji Zakon o trgovačkim društvima (NN 111/12), u slučaju podjele Stečajnog dužnika ima se primijeniti izmijenjeni Zakon o trgovačkim društvima (NN 110/15);
- u citiranoj sudskoj praksi radi se o slučaju nakon provedene podjele, dok u konkretnom slučaju podjela još nije provedena;
- u citiranoj sudskoj praksi radi se o slučaju kada vjerovnik nije obaviješten na koga je, sukladno planu podjele, prešla obveza iz njegove tražbine, dok je u konkretnom slučaju obavijest o podjeli dana sukladno zakonu;
- u citiranoj sudskoj praksi vjerovnik je sam tražio namirenje od drugog društva koje je sudjelovalo u podjeli (temeljem solidarnog jamstva), dok se u konkretnom slučaju u blokadi računa Stečajnog dužnika nalaze redom vjerovnici koji su temeljem instituta Zahtjeva za izravnu naplatu tražili namirenje od prednika Stečajnog dužnika (i nalaze se u blokadi računa Stečajnog dužnika isključivo jer Financijska agencija još nije provela Plan podjele);
- u citiranoj sudskoj praksi viši sud je vratio predmet na ponovno odlučivanje da bi se utvrdilo da li je vjerovnik obaviješten o podjeli (bitna povreda) te sukladno tome donijelo novo rješenje, dok u konkretnom slučaju prvostupanjski sud nije ni pokušao utvrditi da li su vjerovnici obaviješteni odnosno da li su obveze ostale (ili mogu ostati) na Stečajnom dužniku!

* * *

Trgovačko društvo ISTO d.d. je dana 10. ožujka 2017. godine, temeljem čl. 550.g st. 2. Zakona o trgovačkim društvima na stranicama sudskog registra (ujedno i glasila društva) objavilo obavijest (objava posl. broj R3-17/657-1 od 10. ožujka 2017. godine) da je Plan podjele dostavljen sudskom registru Trgovačkog suda u Varaždinu. Obavijest se sve vrijeme nalazi i na web stranicama Stečajnog dužnika. Svi vjerovnici mogli su Plan podjele preuzeti putem sudskog registra ili putem web stranica Stečajnog dužnika bez naknade. Stečajni dužnik je na isto dodatno upozorio, uz prilaganje dokaza, podneskom od 19. prosinca 2017. godine, koji je Sud u cijelosti ignorirao.

Dokaz: uvid u obavijesti na stranicama sudskog registra za ISTO d.d.

Pri tome treba naglasiti da je sudski registar **javna knjiga** sukladno čl. 2. Zakona o sudskom registru (NN 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 40/07, 91/10, 90/11, 148/13, 93/14 i 110/15).

Trgovački sud u Varaždinu donio je Rješenje o podjeli, posl. broj Tt-17/2400-2, dana 31. svibnja 2017. godine (a provedba upisa podjele subjekta upisa, smanjenje temeljnog kapitala i promjena odredbi statuta objavljena je 1. lipnja 2016. godine, uz uputu vjerovnicima društva.

Dokaz: uvid u obavijesti na stranicama sudskog registra za ISTO d.d.

Odluka o podjeli nije pobijana, nitko od vjerovnika koji sudjeluju u ovom postupku (ili su u blokadi računa Stečajnog dužnika) nije zahtijevao osiguranje sukladno objavljenoj uputi vjerovnicima, a niti ispunjenje svojih tražbina od strane solidarnih dužnika - slijedom čega ne mogu zahtijevati namirenje svojih (eventualnih) tražbina od svih sudionika podjele.

Velika većina obveza koje se nalaze u blokadi računa Stečajnog dužnika podjelom je prešla na drugo društvo (pri čemu Plan podjele sadrži poimence sve vjerovnike odnosno osobe s kojima postoji pravni odnos, uz naznaku suda i broja predmeta). Osnove koje se nalaze u blokadi računa Stečajnog dužnika redom su rezultat predanih Zahtijeva za izravnu naplatu kojima se traži namirenje tražbine na teret prednika Stečajnog dužnika, koje je Financijska agencija automatski prenijela slijedom pripajanja, dok podjela još nije provedena.

U blokadi računa Stečajnog dužnika nema osnova temeljem solidarnog jamstva koje proizlazi iz podjele. U blokadi računa nema vjerovnika koji nisu obaviješteni o podjeli odnosno o tome na koga je prešla obveza iz njihove tražbine.

Sud u konkretnom slučaju nije ni pokušao utvrditi tko je u odnosu na tražbine u Očevidniku glavni dužnik te da li je neka od tražbina istaknuta temeljem solidarnog jamstva. Sud nije utvrdio da li su (ili nisu) vjerovnici obaviješteni o podjeli, što je podatak bez kojeg u ovoj pravnoj stvari nije bilo moguće donositi valjane zaključke - što sve čini bitnu povredu odredbi parničnog postupka, kako je naglašeno u uvodu.

IV. USKLAĐENOST IZJAVA O PRISTUPANJU DUGU SA ZAKONOM, ŠTO JE SUD NEOSNOVANO I BEZ OBRAZLOŽENJA OSPORIO

Sud u obrazloženju pobijanog Rješenja tvrdi da *"niti jedan pristupatelj dugu nije sudu dostavio ispravu o sadržaju i načinu ispunjenja dužnikovih obveza u skladu sa stavkom čl. 124. st. 3. SZ, pa sud uopće ne može utvrditi sadržaj i način ispunjenja dužnikovih obveza"*.

Međutim, suprotno stavu Suda, predane izjave o pristupanju dugu sastavljene su te njihova forma odnosno sadržaj i način ispunjenja u cijelosti slijede odredbu iz čl. 124. st. 3. SZ.

U predmetnoj odredbi stoji da će sud odobriti pristupanje dugu *"...ako se pristupitelj obvezao da će najkasnije u roku od dva mjeseca od dana donošenja rješenja o odobrenju pristupanja dugu ispuniti sve dospjele obveze stečajnoga dužnika, a ostale, u vrijeme pristupanja dugu već nastale obveze, kako budu dospijevale"* - što je upravo sadržaj i način ispunjenja u slučaju predanih izjava.

Stav Suda da izjave nisu u skladu s čl. 124. st. 3. SZ-a (a bez navođenja razloga zašto iste nisu u skladu sa zakonom te obrazloženja što bi u izjavama trebalo pisati osim obveze kako istu popisuje zakon), nije objektivan i nije svakako ni valjano obrazložen!

Žalitelj upire da je istovjetnu izjavu o pristupanju dugu (koju je potpisao upravo Žalitelj kao zakonski zastupnik druge pravne osobe koja je pristupila dugu u drugom stečajnom predmetu) već ocijenio drugostupanjski sud (Rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-7542/15 od 1. listopada 2015. godine), koje se može u cijelosti primjeniti na ovu pravnu stvar i u obrazloženju kojeg stoji:

"Osnovano žalitelj navodi da se pobijano rješenje ne može ispitati ni u pogledu neodobravanja pristupanja dugu od strane društva Industrogradnja usluge d.o.o. Zagreb. Kao razlog za to prvostupanjski sud je u obrazloženju rješenja samo naveo da izjava nije sačinjena u skladu s člankom 50. stavak 1. Stečajnog zakona, ali nije naveo u čemu se sastoji neusklađenost izjave o pristupanju dugu i sadržaja te zakonske odredbe. Prema odredbi članka 50. stavka 1. Stečajnog zakona treća osoba može na ročištu radi izjašnjenja o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka dati izjavu o pristupanju dugu stečajnog dužnika. Uz izjavu je treća osoba dužna predložiti stečajnom sudu po javnom bilježniku ovjerovljenu ispravu o sadržaju i načinu podmirjenja dužnikovih obveza prema odredbi stavka 3. ovog članka. Stečajni sudac će ocijeniti danu izjavu i, po potrebi, provjeriti je i zatražiti odgovarajuće jamstvo. Prema stavku 3. tog članka stečajni će sudac odobriti pristupanje dugu ako se pristupatelj obvezao da će najkasnije u roku od dva mjeseca od dana donošenja rješenja o odobrenju pristupanja dugu namiriti sve dospjele obveze stečajnog dužnika, a ostale, u vrijeme pristupanja dugu već nastale obveze, kako budu dospijevale. Iz sadržaja izjave o pristupanju dugu ove osobe proizlazi da odgovara onome koji je propisan navedenim zakonskim odredbama i ovjerena je kod javnog bilježnika pa je prvostupanjski sud bio dužan ocijeniti tu izjavu, provjeriti je i eventualno zatražiti odgovarajuće jamstvo."

Žalitelj napominje da se u odnosu na gore navedeno rješenje Visokog trgovačkog suda RH, posl. broj PŽ-7542/15, primjenjivao raniji Stečajni zakon (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12), ali da je čl. 124. SZ, koji se primjenjuje u ovoj pravnoj stvari, istovjetan čl. 50. tada važećeg Stečajnog zakona te se navedena sudska praksa može u cijelosti primijeniti.

Propust u obrazloženju pobijanog Rješenja kada Sud navodi (4. odlomak na str. 8. obrazloženja): "Niti jedan pristupitelj dugu sudu nije dostavio ispravu o sadržaju i načinu ispunjenja dužnikovih obveza u skladu sa stavkom 3., pa sud uopće ne može utvrditi sadržaj i način ispunjenja dužnikovih obveza.", bez ikakvog obrazloženja u čemu se sastoji neusklađenost izjava o pristupanju dugu i sadržaja zakonske odredbe (čl. 124. st. 3. SZ), sam predstavlja bitnu povredu zbog koje pobijano Rješenje ne može opstati.

* * *

Bez obzira što je (tek naknadno, u pobijanom Rješenju!) utvrdio da izjave o pristupanju dugu "nisu u skladu sa (SZ čl. 124.) st. 3.", Sud je od pristupatelja zatražio dodatnu dokumentaciju, koju su pristupatelji dostavili u spis.

U obrazloženju pobijanog Rješenja, uz nabrojanje određenih podataka, Sud u bitnom utvrđuje da pristupitelj Hotel Duga Uvala d.o.o. raspolaze novcem na računima u iznos od oko 1.350.000,00 kuna i zaključuje da "dana izjava o pristupanju dugu ne pruža dostatne garancije da (pristupatelj) kao solidarni dužnik može u slijedeća 2 mjeseca podmiriti sve dospjele obveze stečajnog dužnika, a ostale, u vrijeme pristupanja dugu već nastale obveze kako budu dospijevale, i to iz razloga što iz potvrde Financijske agencije od 6. prosinca 2017. proizlazi kako nepodmirene obveze dužnika na dan izdavanja potvrde iznose preko 14 milijuna kuna."

U odnosu na pristupatelja Industrogradnju d.d. Varaždin, Sud je u obrazloženju pobrojao dio obveza pristupatelja, u odnosu na popis nekretnina ustvrdio da pristupatelj "Industrogradnja d.d. Varaždin nije upisana kao vlasnik" što "govori u prilog tome da se radi o teško unovčivoj imovini obzirom na nesređeno zemljišno knjižno stanje", dok je za poslovni udjel u vlasništvu pristupatelja Sud ustvrdio da je nad navedenim društvom u tijeku postupak radi otvaranja stečaja (cjelovite informacije radi, prijedlog za otvaranje stečaja odbačen je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj St-233/15 od 22. prosinca 2017. godine). Sud, stoga, zaključuje da izjava o pristupanju dugu "ne pruža dostatne garancije da (pristupatelj) kao solidarni dužnik može u slijedeća 2 mjeseca podmiriti sve dospjele obveze stečajnog dužnika, a ostale, u vrijeme pristupanja dugu već nastale obveze kako budu dospijevale, i to iz razloga što iz potvrde Financijske agencije od 6. prosinca 2017. proizlazi kako nepodmirene obveze dužnika na dan izdavanja potvrde iznose preko 14 milijuna kuna."

* * *

Žalitelj, koji je ovlašten financijski (investicijski) savjetnik - uz licencije po programima Republike Hrvatske, Europske Unije i Sjedinjenih Američkih Država (pa si uzima za pravo dati ovo mišljenje) ističe da prvostupanjski sud "ocjenjuje" izjave o pristupanju dugu promatrajući samo određene podatke o solventnosti (prvenstveno stanje na računu) i određene podatke iz bilance - koji promatrano izdvojeno (bez podataka o imovini, strukturi imovine i obveza i dr.) ne mogu dati valjanu sliku o financijskim stanju niti mogu biti temelj za ocjenu izjava o pristupanju dugu - te je stoga pristup (metodologija) potpuno pogrešna i rezultat nije utemeljen ni vjerodostojan.

Čak i kada bi bilo točno da je iznos za koji je potrebno jamčiti preko 14 milijuna kuna (što nije ni približno točno!), niti jedan financijski stručnjak ne bi se usudio s desetak redaka "obrazloženja" ustvrditi da dva društva, koja nisu blokirana i uredno posluju te raspolažu s 1,5 milijuna kuna gotovine (kumulativno) te imovinom knjigovodstvene vrijednosti preko 371 milijun kuna - ne mogu u roku 60 dana namiriti 14 milijuna kuna. Posebno jer su jamstvo spremni ponuditi i dioničari, koji su do sada kroz dokapitalizaciju i pozajmice doznali preko 250 milijuna kuna kapitala - kako je opisano u iskazu zakonskog zastupnika Stečajnog dužnika na ročištu održanom 18. prosinca 2017. godine (zadnji odlomak str. 6. i str. 7. zapisnika), što je Sud u cijelosti ignorirao.

Žalitelj ponavlja da je Sud u ovoj pravnoj stvari sve vrijeme izbjegavao donošenje odluka o (prethodnim) pravnim pitanjima - bez kojih nije bilo moguće donijeti valjanu i na zakonu utemeljenu odluku (niti utvrditi iznos koji pristupatelji trebaju namiriti), dok se istovremeno Sud upustio u ocjene financijskih pitanja - o čemu, očito je, Sud nema potrebnih stručnih znanja!

V. SOLVENTNOST PRISTUPATELJA DUGU I MOGUĆNOST NAMIRENJA OBVEZA STEČAJNOG DUŽNIKA

Žalitelj ističe da je očekivano, uobičajeno (i sudska praksa) da Sud redovito, a posebno u predmetima koji su kompleksni (a što je, prema mišljenju Suda, i ovaj predmet), za ocjene financijskih pitanja konzultira imenovanog stečajnog upravitelja odnosno angažira ovlaštene financijske vještake, koji imaju odgovarajuća stručna znanja i potrebno iskustvo. Štoviše, provođenje financijskog vještačenja predlagao je i Stečajni dužnik - što je Sud odbio i zatim samostalno pokušao dati vjerodostojnu ocjenu financijskih pitanja, za što Sud nije stručan niti ima potrebna znanja.

Žalitelj će, obzirom na ozbiljnost dane "ocjene" od strane Suda i obrazloženja iste, tek vrlo kratko upozoriti na najbitnije nedostatke - zbog kojih "ocjene" nisu vjerodostojne i ne mogu opstati:

- Žalitelj ističe da je Sud, u okviru obrazloženja ocjene pristupatelja Industrogradnja d.d. Varaždin, naveo niz podataka o obvezama pristupatelja - bez bilo kakve naznake izvora (i nadnevka) podataka. Obzirom da Sud od pristupatelja nije tražio financijska izvješća (nego neke druge podatke), lako je bilo zaključiti (i provjeriti) da je Sud preuzeo i koristio podatke iz bilance pristupatelja na dan 1. prosinca 2016. godine (pred više od godinu dana) - koja je sastavni dio Plana podjele. Žalitelj ističe da se radi o "starim" podacima, ali i činjenicu da je Sud koristio Plan podjele radi uvida određene u financijske podatke (obveze pristupatelja), dok isti Plan podjele Sud nije koristio kod utvrđivanja koje su obveze Stečajnog dužnika - kao glavnog dužnika, a koje su podjelom prešle na druga društva, sve s ciljem kako bi utvrdio koje su i kolike zapravo iznose obveze Stečajnog dužnika. Pristup Suda je, dakle, nekonzistentan.
- U odnosu na pristupatelja Industrogradnja d.d. Varaždin, Sud je istaknuo jedino kratkoročne obveze (u iznosu 61,6 milijuna kuna, od čega povezana društva 41,1 milijuna kuna), a posve zanemario protustavku kratkotrajnu imovinu - u ukupnom iznosu 132,8 milijuna kuna, što uključuje zalihe (17,7 milijuna kuna), potraživanja (63 milijuna kuna, od čega povezana društva 5,1 milijun kuna) i kratkotrajnu financijsku imovinu (51,6 milijuna kuna - sve povezana društva) i novac (0,5 milijuna kuna). Iz navedenih (cjelovitih podataka o imovini i obvezama usporedive ročnosti) proizlazi da pristupatelj Industrogradnja d.d. ima neto kratkotrajnu imovinu (kratkotrajna imovina umanjena za kratkoročne obveze) u iznosu 71,2 milijuna kuna (pri čemu potraživanja prema povezanim društvima za 15,3 milijuna kuna premašuju obveze prema povezanim društvima). Iz gore navedenih usporedbi, bez dodatnih analiza, jedini zaključak koji je moguće izvesti je da pristupatelj Industrogradnja d.d. Varaždin može jamčiti za iznos od 14 milijuna kuna. Pri tome treba naglasiti da su nekretnine (osim stanova za prodaju koji su dio pozicije zalihe, a koje je općenito Sud u cijelosti isključio "obzirom na nesređeno zemljišno knjižno stanje"), kao i poslovni udjel u društvu Industrogradnja nekretnine d.o.o. Zagreb, u bilanci iskazani na drugim pozicijama - dugotrajna imovina odnosno dugotrajna materijalna imovina. Stoga, čak i kada bi mogla opstati "ocjena" Suda da je vrijednost navedenih pozicija (ukupne knjigovodstvene vrijednosti 238,5 milijuna kuna) zapravo nula kuna (a ne može!) - pristupatelj nesporno ima (kako je prikazano jednostavnom usporedbom na temelju istih podataka koje je koristio Sud) više nego dovoljno imovine za pristupanje dugu Stečajnog dužnika!

Dokaz: uvid u financijska izvješća koja su sastavni dio Plana podjele bilanca Industrogradnja d.d.

- U odnosu na pristupatelja Hotel Duga Uvala d.o.o. Sud nije postupio ispravno kada je pristupatelja ocijenio na temelju iznosa novca koji se u određenom trenutku nalazio na računu (iako se radi o milijunskom iznosu). Naime, pristupatelj je upravitelj hotelskog kompleksa (uz dugoročni ugovor), koji ostvaruje 20-ak milijuna kuna prihoda, uz neto dobit na razini 5 milijuna kuna godišnje - što znači da je opravdano za pretpostaviti da bi navedeni pristupatelj sam mogao osigurati financiranje u visini 15-ak milijuna kuna - što odgovara visini trogodišnje dobiti odnosno iznosu tri četvrtine godišnjih prihoda.

Žalitelj upire da je Sud prije svega (i po službenoj dužnosti!) bio dužan utvrditi kolike su obveze Stečajnog dužnika, a što je mogao učiniti bilo da je: a) usvojio prijedlog Financijske agencije i odgodio ročište za kraći rok do provođenje Plana podjele ili b) usvojio prijedlog Stečajnog dužnika i odredio financijsko vještačenje radi utvrđivanja visine eventualnog duga Stečajnog dužnika - jer bi se tako utvrdio i iznos koji će pristupatelji biti dužni namiriti kao solidarni jamci Stečajnog dužnika.

Nadalje, prvostupanjski sud je napravio više pogrešaka i s pravne strane:

- Sud je pogriješio kada je izjave o pristupanju dugu (odnosno pristupatelje) ocjenjivao odvojeno. Obzirom da Sud treba odluku o pristupanju dugu donijeti ako ocijeni da je dug Stečajnog dužnika moguće namiriti u roku 60 dana, trebalo je obje izjave o pristupanju dugu (odnosno oba pristupatelja) ocijeniti zajedno - kumulativno.
- Nakon što je, bez jasne logike i valjanog obrazloženja, Sud "ocijenio" da pristupatelji koji raspolažu gotovinom u milijunskom iznosu i imovinom ukupne knjigovodstvene vrijednosti preko 371 milijun kuna - ne mogu solidarno jamčiti za 14 milijuna kuna(!), uz rok namirenja od 60 dana (na taj važan zakonski rok Sud se u obrazloženju uopće nije osvrnuo), Sud je **morao zatražiti odgovarajuće jamstvo**. Zakon je, naime, vrlo jasan (SZ čl. 124. st. 1.): "*Sud će ocijeniti danu izjavu, i prema potrebi, provjeriti je i zatražiti odgovarajuće jamstvo. Radi toga može i odgoditi ročište.*" Obzirom da Sud, iako je to smatrao potrebnim (što proizlazi iz obrazloženja Suda da pristupatelji nisu sami "*dostatna granacija*" namirenja obveza Stečajnog dužnika), **Sud nije zatražio jamstva** (i to bez obzira što je ista zakonski zastupnik pristupatelja ponudio na ročištu dana 18. prosinca 2017. godine) te je time **Sud grubo povrijedio zakonsku proceduru i prava Stečajnog dužnika**.
- Konačno, pogrešno je Sud izjave o pristupanju dugu ocjenjivao u odnosu na **14 milijuna kuna** koliko iznose "*nepodmirene obveze dužnika na dan izdavanja potvrde (Financijske agencije od 6. prosinca 2017. godine)*". Naime, kako je prethodno detaljno obrazloženo, Financijska agencija nije mogla potvrditi iznos nepodmirenih obveza (jer nije provela podjelu), dok je sam Stečajni dužnik u spis predmeta priložio analizu Očevidnika koja jasno pokazuje da su osnove u ukupnoj vrijednosti 9 milijuna kuna (od 14 milijuna kuna) podjelom prešle na drugu pravnu osobu. Ne samo da je Sud isto morao utvrditi (ili barem obrazložiti zašto nije utvrdio), zbog toga je (sukladno SZ čl. 124. st. 1.) mogao i odgoditi ročište, kako su predlagali i Financijska agencija i Stečajni dužnik (koji je predložio i financijsko vještačenje). Nadalje, Sud nije u obzir uzeo ni tražbine Stečajnog dužnika temeljem pravomoćnih presuda na teret RH, za koje je Stečajni dužnik izjavio prijeboj, niti činjenicu da je predstečajna nagodba nad prednikom Stečajnog dužnika pogrešno proknjižena (obveze su proknjižene temeljem rješenja Stpn-344/13 od 20. siječnja 2014., koje je naknadno ukinuto, a ne rješenja Stpn-332/14 od 5. rujna 2014.) te je Stečajni dužnik više terećen za četiri obroka i zakonske zatezne kamate za razdoblje od godinu dana odnosno ukupno oko 3 milijuna kuna. Konačno, za dio osnova u blokadi računa (temeljem Zahtjeva za izravnom naplatom) Stečajni dužnik vodi postupke radi proglašenja ovrha i pljenidbe nedopuštenima - jer se radi o tražbinama koje su prestale ili su nedopuštene - što je Sud mogao i morao utvrditi. Da je Sud pristupio utvrđivanju obveza Stečajnog dužnika (što je, temeljem načela vođenja postupka, bio dužan učiniti), posebno nakon što je na isto Sud upozorila i Financijska agencija, rezultat bi bio ne samo **mnogostruko manji od 14 milijuna kuna** nego **nepodmirenih obveza Stečajnog dužnika (nakon preknjiženja, prijeboja i svih ispravaka) - više ne bi ni bilo**.

Nesporno je, već na prvi pogled (bilo temeljem preknjiženja podjele, bilo temeljem neprovedenih ispravaka, bilo temeljem neprovedenih prijeboja ili izuzimanja nedozvoljenih osnova) da **ukupan iznos nepodmirenih obveza Stečajnog dužnika ni približno nije u obrazloženju navedenih 14 milijuna kuna** (već eventualno iznos red veličine manji - između nula i milijun kuna!) - pri čemu takvo (očito pogrešno) utvrđenje od strane Suda predstavlja grubu pogrešku, a samim time i "ocjene" pristupatelja od strane Suda čini bespredmetnim.

*Dokazi: dokumenti koji prileže spisu
analiza osnova iz Očevidnika od 05.12.2017. g., iz koje je vidljivo da je:
8.952.227 kn obveza podjelom prešlo na drugo društvo,
5.313.989 kn su nedozvoljene ovrhe (u odnosu na PSN) i
1.239.151 kn obveza je namireno (ali je i dalje u blokadi) -
sve prije ispravka knjiženja PSN, dr. ispravaka te prijeboja
očitovanje Porezne uprave od 01.12.2017. godine (knjiženje PSN)
odgovor FINA-e na prigovor od 20.12.2017. godine (ispravak npr.)
itd. itd.*

VI. POSTUPANJE UREĐUJUĆE SUTKINJE **IRIS HATVALIĆ NEMEC**

Prilikom postupanja u ovom predmetu (ali i predmetu Trgovačkog suda u Varaždinu, posl. broj St-374/17, temeljem prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka - koji predmet je prethodio ovom predmetu) uredujuća sutkinja **Iris Hatvalić Nemeć** nije provodila radnje koje bi dovele u pitanje otvaranje stečaja, bez obzira na prijedloge Stečajnog dužnika, predlagatelja dugu, ali i Financijske agencije - sve bez valjanog obrazloženja.

Sutkinja nije ni pokušala vjerodostojno utvrditi presudne činjenice, nego je u više navrata postupala arbitrarno odnosno na način koji ne osigurava uvijete za fer suđenje ("jednakost oružja") odnosno ne jamči nepristranost Suda, kako će biti obrazloženo u nastavku, te Žalitelj stoga predlaže drugostupanjskom sudu da, uz usvajanje ove žalbe, predmet vrati na ponovni postupak pred drugog uredujućeg suca.

A) Uredujuća sutkinja arbitrarno je odlučila o osobi stečajnog upravitelja, obrazlažući to kompleksnošću predmeta, da bi potom o svim pitanjima odlučivala sama

Rješenjem Suda u ovoj pravnoj stvari od 25. listopada 2017. godine, uredujuća sutkinja je za privremenog stečajnog upravitelja postavila gospodina Stanka Makara iz Ludbrega, Sigetec Ludbreški, A. Šenoe 6, OIB 49218337993. Navedenim rješenjem Sud je utvrdio da je imenovani privremeni stečajni upravitelj, između ostalog, ovlašten "*stupiti u poslovne prostorije dužnika, a tijela dužnika dužna su mu dopustiti uvid u knjige i poslovnu dokumentaciju*" i dužan "*nastaviti s vođenjem dužnikova poslovanja sve do odluke o otvaranja stečajnog postupka*".

Treba naglasiti da u obrazloženju navedenog rješenja Sud navodi da je "*izbor privremenog stečajnog upravitelja obavio metodom slučajnog odabira s liste A stečajnih upravitelja*", po kojem je privremenim stečajnim upraviteljem trebao biti imenovan Danko Šinka.

No, nastavlja se u obrazloženju "*sud je mišljenja da privremeni stečajni upravitelj odabran metodom slučajnog odabira ne raspolaže potrebnom stručnošću i poslovnim iskustvom potrebnim za vođenje konkretnog postupka*", zbog čega je Sud "*za stečajnog upravitelja izabrao drugu osobu s liste A stečajnih upravitelja za područje ovog suda i to stečajnog upravitelja Stanka Makara koji raspolaže potrebnom stručnošću i poslovnim iskustvom... a koje iskustvo, po ocjeni ovog suda, predstavlja jamstvo kvalitetnog vođenja ovog postupka*".

Uređujuća sutkinja je privremenog stečajnog upravitelja imenovala po svom slobodnom nahođenju još **25. listopada 2017. godine** te mu dala značajne ovlasti "obzirom se u konkretnom slučaju radi o dužniku s blokadom računa u visini od preko 12.000.000 kuna, sa znatnom imovinom koja još nije upisana kao vlasništvo dužnika koja je u međuvremenu podjelama prešla na nova društva".

Žalitelj posebno upire, osim na arbitrarnost kod izbora stečajnog upravitelja, da je privremeni stečajni upravitelj, kako se navodi u obrazloženju, imenovan jer raspolaže "potrebnom stručnošću i poslovnim iskustvom" potrebnim za konkretan predmet da bi potom uređujuća sutkinja privremenog stečajnog upravitelja u cijelosti ignorirala te istog nije konzultirala niti zatražila mišljenje, potvrdu činjenica ili bilo kakvo očitovanje (bez obzira što isti, kako tvrdi uređujuća sutkinja raspolaže "potrebnom stručnošću i poslovnim iskustvom" i dana mu je mogućnost uvida u knjige i poslovnu dokumentaciju kao i vođenja poslovanja) sve do donošenja pobijanog Rješenja (dana **21. prosinca 2017. godine**).

Pri tome tvrdnja da se radi o kompleksnom predmetu (kojom tvrdnjom je uređujuća sutkinja opravdala imenovanje posebno stručnog i iskusnog stečajnog upravitelja) u izravnoj je suprotnosti sa daljnjim postupanjem uređujuće sutkinje - koja je sve odluke u ovom postupku donijela sama (uključujući i one za koje očitoma nema potrebnih stručnih znanja), u iznimno kratkom roku i bez bilo kakve suradnje sa posebno imenovanim stečajnim upraviteljem - koji je imenovan upravo zbog kompleksnosti predmeta?!

Očito je da su obrazloženja i postupci uređujuće sutkinje kontradiktorni i u suprotnosti te da ili razlog imenovanja privremenog stečajnog upravitelja nije bio u kompleksnosti predmeta ili predmet nije kompleksan (što očitoma ne stoji) ili je uređujuća sutkinja rješavanju ovog (kompleksnog) predmeta pristupila bez potrebne pažnje i nespornog utvrđivanja svih činjenica, donoseći odluke (i izvan domene tumačenja prava) samostalno i arbitrarno.

- B) Uređujuća sutkinja ignorirala je činjenice i dokaze koje je isticao i prijedloge koja je iznosio Stečajni dužnik (i Financijska agencija) - bez obrazloženja

Žalitelj će, u prilog navedenoj tvrdnji, naglasiti nekoliko primjera:

Vezano uz obveze Stečajnog dužnika (za koje trebaju jamčiti pristupatelji dugu):

Podatak o visini obveza Stečajnog dužnika bitna je činjenica za ovaj postupak jer se bez utvrđenja visine obveza (za koje pristupatelji trebaju jamčiti odnosno koje trebaju namiriti) ne može niti ocijeniti da li pristupatelji mogu izvršiti obveze Stečajnog dužnika kojima pristupaju.

Uređujuća sutkinja kao referentni iznos u obrazloženju uporno ističe iznos od 14 milijuna kuna, sukladno Očevidniku od 6. prosinca 2017. godine, i to bez obzira što je sama Financijska agencija isticala da Očevidnik nije vjerodostojan i ne odgovara pravom stanju obveza Stečajnog dužnika, a Stečajni dužnik u spis priložio niz dokaza da su obveze koje su u blokadi računa Stečajnog dužnika: a) prešle podjelom na drugu pravnu osobu, b) nedozvoljene obzirom na predstečajnu nagodbu nad prednikom Stečajnog dužnika odnosno c) namirene - što uređujuća sutkinja nije uvažila niti bilo čime obrazložila takvo svoje postupanje.

Vezano uz imovinu Stečajnog dužnika:

U kontekstu predloženog pristupanja dugu, uredujuća sutkinja je posve zanemarila imovinu Stečajnog dužnika i novčani tijek koji isti ostvaruje (a kojem se pridružuju pristupatelji, kao jamci za namirenje svih njegovih obveza), što je značajni propust obzirom da je kapital Stečajnog dužnika preko 77 milijuna kuna, da Stečajni dužnik ima vrijedne nekretnine (koje nisu opterećene) i da ostvaruje značajne i redovite priljeve po računu (u što se privremeni stečajni upravitelj mogao uvjeriti) - te bi Stečajni dužnik sam mogao osigurati višemilijunski iznos.

Vezano uz predložene pristupatelje dugu:

Uredujuća sutkinja samostalno je i arbitrarno, iako za to nema potrebna stručna znanja, izabrala samo neke podatke o poslovanju pristupatelja dugu, a druge podatke (odnosno ukupnu sliku) je prilikom ocjenjivanja pristupatelja ignorirala - bez obrazloženja, kako je ranije obrazloženo.

Vezano uz dokazni prijedlog financijskog vještačenja:

Stečajni dužnik opetovano je predlagao financijsko vještačenje, po odluci Suda, kojim bi se utvrdila visina obveza Stečajnog dužnika i, po potrebi, ocijenio bonitet predloženih pristupatelja dugu – ako Sud ne nalazi dovoljnim dokaze koji prileže spisu. Sud je pristupatelje ocijenio "*nedostatnim*" (bez valjanih argumenata i obrazloženja), a prijedlog odbio uz neutemeljeno obrazloženje da je riječ o "*odugovlačenju postupka*", posebno u kontekstu očitovanja Financijske agencije i dokaza priloženih u spis - kako je obrazloženo ranije.

* * *

Dakle, uredujuća sutkinja je bez obrazloženja ignorirala bitne činjenice i dokaze (kao i dokazne prijedloge stranaka) koji govore u prilog stavovima Stečajnog dužnika.

U obrazloženju pobijanog Rješenja uredujuća sutkinja uporno ponavljala podatke koji bi trebali potvrditi ispravnost odluke o otvaranju stečaja – prema ti podaci nisu točni (npr. već navedene obveze Stečajnog dužnika u visini 14 milijuna kuna) odnosno nisu vjerodostojni, pri čemu uredujuća sutkinja iste nije ispitala niti pokušala nedvojbeno utvrditi, što je bila dužna učiniti.

Žalitelj smatra da su arbitrarnim izborom podataka i dokaza, kao i odbijanjem da se nesporno utvrde ključne činjenice, bitno narušena prava sudionika u postupku odnosno da se, zbog opisanog postupanja, nisu stekli nužni uvjeti za pravično suđenje u ovom predmetu, što dovodi do percepcije da stranke u ovom postupku nisu ravnopravne odnosno da nisu imale procesnu "**jednakost oružja**" iz čega proizlazi njihova neravnopravnost odnosno odsutnost pravičnosti (i fer suđenja).

Pravično suđenje u aspektu "*jednakosti oružja*" tumači Ustavni sud Republike Hrvatske (odluka broj U-III-1128/2010, broj U-III-1188/2010 i druge), ali i Europski sud za ljudska prava (Perić protiv Hrvatske, LB Interfinanz protiv Hrvatske, Olujić protiv Hrvatske i druge):

"Načelo jednakosti procesnih oružja zahtijeva postojanje razumne mogućnosti obaju stranaka da izlože činjenice i podupru ih svojim dokazima, u takvim uvjetima koji niti jednu stranku ne stavljaju u bitno lošiji položaj u odnosu na suprotnu stranku".

- C) Uredujući sutkinja propustila je utvrditi bitne činjenice
(što je bila dužna po službenoj dužnosti)

Prvostupanjski sud dužan je izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja.

Prvostupanjski sud nije postupio po navedenoj zakonskoj obvezi, čak niti nakon što su na isto ukazivali i Financijska agencija i Stečajni dužnik. U konkretnom slučaju ne može se prihvatiti da se radi o slobodnom sudačkom uvjerenju jer se ovdje ne radi o materijalnom pravu već o obvezi primjene procesnog prava i obvezi odgovora na prijedloge stranaka u postupku.

- D) Uredujuća sutkinja ignorirala je procesne zahtjeve,
te o podnesenom prijedlogu nije odlučila - bez valjanog obrazloženja

Uredujuća sutkinja nije se očitovala na prijedlog Financijske agencije (iz podneska od 24. studenog 2017. godine) da Sud donese odluku o prethodnom pitanju.

Nadalje, prijedlog Financijske agencije za odgodu ročišta (da bi ista uredila Očevidnik - jer nije vjerodostojan), uredujuća sutkinja odbila je jer - ima Očevidnik?! Konačno, Žalitelj smatra da nije valjano (u konkretnim okolnostima) ni obrazloženje uz koje je odbijen prijedlog Stečajnog dužnika za provođenjem financijskog vještačenja ("*odugovlačenje postupka*").

U svakom slučaju, bez obzira kakav je prijedlog (i kakvu će odluku sud donijeti), sud se mora očitovati o prijedlozima stranaka (uz valjano obrazloženje), što je uredujuća sutkinja u ovom predmetu propustila učiniti u više navrata, kako je ranije navedeno.

- E) Uredujuća sutkinja postupak nije vodila transparentno
te je Stečajnog dužnika i pristupatelje dugu dovela u zabludu

Žalitelj smatra da je transparentnost postupka nužna da bi se osigurala ravnopravnost stranaka i uvjeti za fer suđenje, što u ovom postupku (i postupku koji je njemu prethodio) nije bio slučaj.

Primjerice, pristupatelji dugu su izjave o pristupanju dugu predali na prvom ročištu (dana 30. listopada 2017. godine), nakon čega je uredujuća sutkinja od pristupatelja zatražila određene podatke o njihovoj solventnosti i imovini - iz čega su stranke mogle zaključiti jedino da je Sud prihvatio izjave i pristupio ocjenjivanju pristupatelja dugu. Tek u obrazloženju pobijanog Rješenja, kada se o istom više nije moglo raspravljati niti eventualno dati određena obraloženja ili priložiti dokaze, uredujuća sutkinja navodi da izjave "*nisu u skladu sa stavkom čl. 124. st. 3. SZ, pa sud uopće ne može utvrditi sadržaj i način ispunjenja dužnikovih obveza*".

Slično je uredujuća sutkinja postupila i kod ocjene pristupatelja dugu; obzirom da je Sud tijekom postupka tražio određene podatke o solventnosti i imovini pristupatelja dugu, a nije zatražio odgovarajuće jamstvo (što je Sud dužan zatražiti, ako smatra potrebnim, sukladno čl. 124. st. 1. SZ), sve do donošenja pobijanog Rješenja (kada se više na isto nije moglo utjecati) stranke nisu mogle zaključiti da izjave o pristupanju dugu odnosno pristupatelji za Sud "*nisu dostatni*" odnosno, slijedeći Stečajni zakon, pristupatelji su (obzirom da nije zatraženo odgovarajuće jamstvo) mogli zaključiti jedino - upravo suprotno (da su izjave dostatne).

F) Uređujuća sutkinja uskratila je zakonom predviđena prava
čak i u okolnostima u kojima su ta prava stranke naglašavale

Osim temeljnog prava stranke (i obveze uređujuće sutkinje po službenoj dužnosti) na točno i nedvojbeno utvrđivanje svih bitnih činjenica, ovdje prvenstveno utvrđivanja postoji li stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje te koliko iznose obveze Stečajnog dužnika, uređujuća sutkinja uskratila je npr. mogućnost pružanja jamstava od strane pristupatelja dugu - nakon što je "ocijenila" da pristupatelji dugu "*nisu dostatni*" za namirenje obveza Stečajnog dužnika (koje prethodno nije ni pokušala vjerodostojno utvrditi, usprkos očitovanju Financijske agencije i brojnim dokazima koje je u spis priložio Stečajni dužnik).

Uređujuća sutkinja ne samo da nije zatražila jamstva (nakon što je sama zaključila da pristupatelji dugu ne mogu namiriti dug), nego je ignorirala prijedlog pristupatelja dugu da predaju dodatne dokaze i, po potrebi, odgovarajuća jamstva.

G) Uređujuća sutkinja inzistirala je na iznimnoj brzini vođenja postupka -
usprkos nemogućnosti utvrđenja bitnih činjenica i procesnim prijedlozima stranaka

Uređujuća sutkinja odbila je prijedlog Financijske agencije za odgodu ročišta (da se nesporno uredi Očevidnik i utvrde eventualne obveze Stečajnog dužnika) i prijedlog Stečajnog dužnika za provođenjem financijskog vještačenja - da bi izbjegla "*odugovlačenje postupka*", i to u situaciji kada ključne činjenice nisu bile vjerodostojno utvrđene te utvrđivanje istih nije opcija nego obveza Suda.

Brzopotezno otvaranje stečaja (prije nego je nesporno utvrđeno da postoje uvjeti za isto i prije nego je Sud obrazloženo odgovorio na sve legitimne prijedloge uključujući posebno pristup dugu), očito je, nije u interesu ni Stečajnog dužnika, ali ni vjerovnika (koji bi svoje tražbine namirili kudikamo brže da pobijano Rješenje nije doneseno nego je odobreno pristupanje dugu), niti je postojao neki zakonom određen rok koji je morao biti ispoštivan (i to bez obzira na prethodna pitanja!). Stoga, otvaranje stečaja nesporno nije ni u javnom interesu (interesu Republike Hrvatske), a osim višemjesečne blokade poslovanja (i nemogućnosti namirenja vjerovnika) otvaranjem stečaja prekinuto je i postupanje u svim predmetima koje je vodio Stečajni dužnik.

Zašto je, dakle, u opisanim okolnostima uređujuća sutkinja donijela pobijano Rješenje, izbjegavajući pritom (pa i mimo zakonskih odredbi) donošenje rješenja o pristupanju dugu?

Posebno jer je neupitno da bi svi vjerovnici bili lakše i brže namireni u situaciji kada bi za njihove tražbine (uz Stečajnog dužnika) jamčila i dva pristupatelja te pozicija vjerovnika ne bi bila lošija nego samo bitno bolja - u usporedbi sa slučajem dugotrajnog stečajnog postupka...

VII. ZAKLJUČAK I PRIJEDLOG VIŠEM SUDU

Žalitelj drži da je dokazao da je Sud povrijedio pravo Stečajnog dužnika na pravično suđenje, jer je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenice, pogrešno primijenio materijalno pravo, povrijedio odredbe parničnog postupka te odluku donio na arbitraran način, ne poštujući odredbe Zakona o trgovačkim društvima i Stečajnog zakona.

Obrazloženje pobijanog Rješenja je kontradiktorno, nelogično i manjkavo, a samo pobijano Rješenje doneseno je **protivno zakonu, nepotrebno i ishitreno** te očito na štetu ne samo Stečajnog dužnika (čiji je kapital preko 77.000.000 kuna), nego i vjerovnika, preko 2.800 dioničara Stečajnog dužnika i javnog interesa (Republike Hrvatske) općenito.

* * *

Temeljem svega naprijed navedenog nedvojbeno proizlazi:

- da u ovom postupku nije postojao niti jedan relevantan predlagatelj stečajnog postupka, jer osporeni predlagatelji nisu imali aktivnu legitimaciju, Financijska agencija je tražila odgodu postupanja bez inzistiranja na otvaranju stečaja dok se Stečajni dužnik prijedlozima protivio;
- da Sud nije na pouzdan i provjerljiv način utvrdio niti jedan od stečajnih razloga odnosno nije utvrdio ni prezaduženost (prezaduženosti, očito je, nema), a niti nesposobnost za plaćanje obzirom se ona utvrđuje iz Očevidnika kojeg je Financijska agencija, kao njegov izdavalac, sama osporila i zatražila rok za korekciju istog;
- da Sud u postupku nije pouzdano utvrdio ni stanje obveza Stečajnog dužnika odnosno da li nepodmirene obveze uopće postoje, a o eventualnom postojanju takvih obveza ovisi i otvaranje stečajnog postupka nad Stečajnim dužnikom;
- da su dugu Stečajnog dužnika, ako isti postoji, pristupila dva pristupatelja dugu koji su predali Izjave o pristupanju dugu ovjerene kod javnog bilježnika, sadržaja identičnog odredbi čl. 124. st. 3. SZ-a, koje je Sud odbio bez ikakvog valjanog obrazloženja, kao i bez zakonom predviđenog utvrđivanja njihove sposobnosti (uz, po potrebi, traženje osiguranja) da dospjeli i osnovan dug Stečajnog dužnika plate u zakonskom roku od 60 dana.

sljedom čega je jasno vidljivo da je sud postupak provodio sa jedinom svrhom da stečaj otvori iako za to nije imao niti jedan zakonom propisani razlog sljedom čega se postavljaju upitnim brzina i motiv suda da donese pobijano Rješenje radi čega

Žalitelj predlaže da, zbog pogrešno odnosno nepotpuno utvrđenih činjenica, apsolutno bitnih propusta u vođenju postupka i pogrešne primjene materijalnog prava - posebno u dijelu utvrđivanja aktivne legitimacije predlagatelja i utvrđivanja stečajnih uvjeta te kod (ne)ocjenjivanja ponuđenih izjava o pristupanju dugu, Visoki trovački sud Republike Hrvatske usvoji ovu žalbu i ukine ovdje pobijano Rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu, posl. broj 4 St-529/17-57 (rješenje o otvaranju stečaja), od 21. prosinca 2017. godine, te predmet vrati na ponovni postupak uz dodjelu predmeta drugom uređujućem sucu, uz nalog i uputu da tek nakon utvrđivanja svih relevantnih činjenica bitnih za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari - donese obrazloženu i na zakonu osnovanu odluku.

Žalitelj:
Josip Galinec

